

de onuitputtelijke
bronnen
van de vreugde

Vertaald uit het Frans.
Oorspronkelijke titel:
AUX SOURCES INALTÉRABLES DE LA JOIE
© 2005, Éditions Prosveta S.A., France, ISBN 2-85566-901-4

1e druk:
DE ONUITPUTTELIJKE BRONNEN VAN DE VREUGDE
Drij. Wilco - Amersfoort

© 2013 Stichting Prosveta Nederland is voorbehouden voor alle landen. Niets aan deze publicatie mag, privé of anderszins, op elektronische, mechanische, gefotokopieerde, audiovisuele of andere wijze worden gereproduceerd, vertaald, bewerkt, in archiefsystemen opgeslagen of doorgezonden, zonder voorafgaande toestemming van auteurs en uitgevers.

ISBN 978-90-76916-27-9

Omraam Mikhaël Aïvanhov

de onuitputtelijke
bronnen
van de vreugde

Izvor reeks - 242

P R O S V E T A

INHOUD

Hoofdstuk	pag.
I	God, oorsprong en doel van onze reis7
II	Op weg gaan.....17
III	De prikkel van het lijden31
IV	Zoek de antwoorden van God in jezelf43
V	In de school van het leven: de lessen van de kosmische Intelligentie51
VI	Als een vis in het water69
VII	De verbintenis tegenover de hemelse entiteiten81
VIII	Voortgaan zonder angst 95
IX	Laat enkel het licht van de geest ons leiden109
X	Wij maken deel uit van de kosmische Boom123
XI	Wat betekent ‘naar het buitenland vertrekken’?135
XII	De onvermoede schatten van het geduld145
XIII	‘En je zult alle wezens meevoeren op de weg van de vreugde.’163
XIV	Probeer steeds een nieuwe top te bereiken175
XV	Opdat de liefde ons niet meer zou verlaten185
XVI	De deuren van de droom openen195
XVII	De lange weg naar de vreugde209
XVIII	Het bezoek van engelachtige wezens223

De lezer zal bepaalde aspecten van de teksten van Omraam Mikhaël Aïvanhov in dit boek beter begrijpen, als hij zich realiseert dat het gaat om een louter mondeling onderricht.

I

GOD: OORSPRONG EN DOEL
VAN ONZE REIS

Wat zouden de bewoners van andere werelden weten over onze aarde en haar bevolking, denk je? Heel weinig. Daarom bestaan er in sommige con- treien van het universum scholen waar de leraren les- geven aan alle nieuwsgierigen die deze rare schepselen, die de mensen zijn, willen leren kennen. Zij sturen eerst duikers naar onze atmosfeer die voor hen even ondoorzichtig en duister is als de diepzee en vangen er enkele exemplaren in hun netten die ze meenemen naar hun laboratoria. Op de dag van de les toont de leraar, met gebruik van een pincet, het resul- taat van deze ‘vangst’, waarbij de studenten opgeto- gen waarnemingen doen, gevolgd door gedetailleerde beschrijvingen en commentaren ...En wat voor com- mentaren!

Sommigen onder jullie vragen zich af of ik dit seri- eus meen?...Welnee, wees maar niet ongerust! Ik weet dat er een hele literatuur bestaat over buiten- aardse wezens die met hun vliegende schotels men- sen komen schaken om ze achteraf al dan niet terug te brengen...

Natuurlijk is de schepping bijzonder rijk en verscheiden en zijn er vele dingen mogelijk, maar alles wat ik tot op heden over dit onderwerp gelezen of gehoord heb, is volgens mij vooral het resultaat van een grote verbeeldingskracht.

De entiteiten van de onzichtbare wereld, belast met het waken over de evolutie van de mensen, hebben het niet nodig om enkele stalen te komen halen, die ze vervolgens ergens, waar dan ook, moeten bestuderen. Zij kennen de mensen goed, ook al komt hun mentaliteit hun nog altijd zeer, zeer speciaal voor. Toen destijds Europese ontdekkingsreizigers sommige volkeren uit Afrika of Oceanië ontdekten, met wat een verbazing en nieuwsgierigheid hebben zij hen toen bekeken! Wel, voor deze entiteiten zijn de mensen nog heel wat vreemder en wat hun het meest verbaast, is hoe zij zich een mening en een oordeel vormen. Ze zijn onwetend, maar over welk onderwerp dan ook spreken zij zich uit. Daardoor maken ze natuurlijk fouten en lijden ze. Maar ze volharden daarin en de entiteiten die hen bekijken, staan versted en stellen elkaar de vraag: 'Hoe kunnen wij hen helpen?'

De reden waarom de mensen zo veel vergissingen begaan in hun oordeel en gedrag, en daardoor zo veel te lijden hebben, is dat ze niet weten wat ze hier op aarde komen doen. Ze komen en gaan. Binnen welk kosmisch plan ligt hun bestemming? Vanwaar komen

ze en waar gaan zij heen? Ze hebben geen idee. Op deze twee vragen bestaat slechts één antwoord: God. En in werkelijkheid is dit zelfs de enige zekerheid.

Wij zijn ontstaan uit God en op een dag keren we naar God terug. Wat zal er zijn tussen dat vertrekpunt en de eindbestemming?... Langs welke wegen zullen we gaan in de loop van onze veelvuldige incarnaties, voordat we terugkeren naar de Bron? Dit hangt van onszelf af. Voor de mens heeft God een uitzonderlijke bestemming voorzien. Slechts af en toe krijgen we er een indruk van, een vluchtige visie, en daarna verduistert de hemel weer en beginnen de onzekerheden en beproevingen opnieuw. Maar laten we ons met kracht aan deze kortstondige openbaringen vastklampen en hun werkelijkheid nooit in twijfel trekken. Alles wat we onderweg kunnen tegenkomen, zijn alleen etappes en die mogen nooit onze visie van wat we zullen zijn wanneer we in de schoot van de Eeuwige terugkeren, uitwissen of doen vergeten. Wij zullen immers rijk zijn aan ervaringen, kwaliteiten en deugden die we zullen hebben verworven en ontwikkeld.

De waarachtige entiteit die naar het licht streeft, is in elk menselijk wezen verborgen onder het stof en het puin van wat hij niet is. Maar op een dag zal iedereen worden zoals God hem gedacht en gewenst heeft en zoals hij reeds bestaat in zijn Hoger Zelf.¹ Juist deze zekerheid moet betekenis geven aan al datgene wat we beleven. Zelfs als het moeilijk is, mag niets

ons stoppen op de weg die ons naar het goddelijk licht voert, want de andere wegen blijken nog moeilijker en pijnlijker.

De reis die we lang geleden ondernomen hebben, zal met ons huidig leven niet ophouden. Dit leven is slechts een etappe op de weg die alle wezens moeten afleggen sedert ze de schoot van God hebben verlaten. En hoeveel verschillende regionen moeten zij bezoeken tot wanneer ze terugkeren naar hun plaats van oorsprong! Wij zijn slechts reizigers op aarde en dit mogen we nooit vergeten. Maar zelfs onder de spiritualisten zijn er heel weinig in staat deze idee, dat ze reizigers zijn, voortdurend in zichzelf levend te houden... en dat ze nergens moeten stoppen om er wortel te schieten. De af te leggen weg is lang, zeer lang; we moeten onophoudelijk waarnemen, studeren en conclusies trekken om in de goede richting verder te gaan en, om de moed niet te verliezen, onze ogen gericht houden op het te bereiken doel.

Kijk naar de zonsopgang, laat je helemaal in beslag nemen door dit leven, door deze schittering, en de sensaties die je zult beleven, zijn een voorproefje van wat je ervaart wanneer je zult terugkeren in God. In deze gloed van licht, in die schittering die een uiting is van de goddelijke pracht, ga op zoek naar je ware Zelf². De dag waarop je dit zult ontdekken en je jezelf ermee leert vereenzelvigen, zul je weten dat je nooit hebt opgehouden in de macht, in de liefde en in het licht te leven en dat je met je leven en activiteiten

kunt deelnemen aan het gigantische werk dat zich in het universum voltrekt. Dan zullen de woorden van Jezus: 'Mijn Vader werkt en ik werk met Hem', betekenis voor je krijgen³.

Hoeveel mensen op aarde zijn in werkelijkheid met niets anders bezig dan het werk van God te vernietigen! De schepping is voortdurend in beweging en verandering, van de diepten van de aarde en de zeeën tot aan de sterren en ook in de menselijke ziel. Sta zo vaak mogelijk stil om te mediteren over deze goddelijke activiteit, die tezelfdertijd alle gebieden van het universum raakt en die deelneemt aan het bestaan van alle wezens en al hun behoeften bevredigt. Want God verzekert het huidig en toekomstig bestaan van elk schepsel, Hij vergeet er niet een.

Wanneer ik op reis ben en in een nieuwe stad aankom en heel die menigte mensen in de straten zie, bedenk ik dat al deze mannen en vrouwen ieder hun eigen leven hebben, hun geschiedenis, hun problemen om op te lossen, hun lijden, hun liefdes en dat er een Wezen bestaat dat hen allen ondersteunt, omdat het in hen leeft. Probeer ook af en toe deze gedachte te hebben en je zult je bewustzijnsveld verruimen, nieuwe gebieden ontdekken waar je in contact zult treden met hogere entiteiten.

In plaats van je druk te maken over allerlei overbodige en onbenullige zaken die je alleen maar verzwakken, richt je aandacht op de universele Geest, op de hemelse Vader die ons heeft geschapen, die ons

draagt, die ons ondersteunt en die in al Zijn schepselen leeft. Op deze manier zullen de lasten van het dagelijks leven je minder zwaar vallen en zul je voelen dat de band tussen je aardse en je hemelse wezen zich herstelt en op een dag zul je zoals Jezus kunnen zeggen: 'Mijn Vader werkt en ik werk met Hem.'

Op dit moment kennen we enkel het punt van vertrek en van aankomst: God, de rest is onzeker. Maar welke ook de gebeurtenissen zijn, die we onderweg zullen tegenkomen, we moeten voortgaan, want alleen het goddelijk leven, het eeuwig leven is de naam 'leven' waardig.

Je zult zeggen: 'Maar het is moeilijk, zó moeilijk!' Ja en juist daarom mag je nooit vergeten dat je bewoond wordt door een geest die een vonk is, ontsproten uit de schoot van de Eeuwige, van het oorspronkelijke Vuur om zich in de materie te incarneren. Deze vonk draagt in zich alle goddelijke plannen en haar zwerftocht door de materie heeft geen ander doel dan deze plannen te realiseren. Om te overleven heeft deze vonk voedsel nodig en een van de symbolen van het voedsel, zowel het fysieke als het spirituele, is het brood;

Jezus zei: *'Ik ben het levend brood...'*, *'Ik ben het brood dat uit de hemel komt'*, en tijdens het laatste avondmaal zegende hij het brood, gaf het aan zijn discipelen en zei: *'Eet, dit is mijn lichaam.'*⁴ Het brood vertegenwoordigt dus de elementen van het goddelijk leven. Door op aarde neer te dalen, zijn we reeds in

het bezit van sommige van deze elementen. Zij die deze tijdens hun vorige incarnaties verspeeld hebben door onredelijk te leven, moeten zich inspannen om ze terug te vinden, anders zullen ze hun reis te midden van grote moeilijkheden vervolgen.

In een Inwijdingsschool doen we niets anders dan het vullen van onze innerlijke tassen en zolders, met andere woorden, we vullen ons verstand, ons hart, onze ziel en onze geest met dit levend voedsel dat uit de hemel is neergedaald. Ik heb jullie dikwijls uitgelegd wat dit brood is en ook op welk ogenblik het te eten en hoe het te kauwen.⁵ Elke dag staat het ons ter beschikking, zodat we kunnen voortgaan op de weg die ons naar onze voorbestemming, zonen en dochters van God te worden, leidt. De Heren van het Lot hebben alles voorzien opdat we zouden kunnen slagen. Misschien antwoorden ze niet wanneer we hun er vragen over stellen, maar dit is slechts om ons in spanning te houden opdat we steeds verder zouden gaan.

1 Zie Verz. W. 11 - De gouden sleutel, met name de hst. V, XIII en XVII.

2 Zie Verz. W. 13 - De nieuwe aarde, hst. IX.

3 Zie Izvor 215 - De ware leer van Christus, de hst. II en IV.

4 Zie Izvor 215 - De ware leer van Christus, hst. VI.

5 Zie Izvor 204 - De yoga van de voeding.

II

OP WEG GAAN

Van al wat we bezitten, van alle wezens aan wie we gehecht zijn, behoort niets of niemand ons werkelijk en definitief toe. Op elk ogenblik kunnen wij ons geld, ons huis, onze baan, onze gezondheid, onze vrienden en onze familie verliezen. En wanneer we dit alles verliezen, zijn we genoodzaakt om in onszelf alle krachten op te roepen, die ons zullen helpen dit verlies te dragen. Waar vind je deze krachten? In het licht, in de onbaatzuchtige liefde, in de nederigheid en in de opoffering. Waarom zou je dan niet onmiddellijk en bewust naar ze op zoek gaan? Waarom zou je deze keuze niet in vrijheid maken? Waarom zou je wachten tot de omstandigheden jou ertoe dwingen?

De mensen wachten tot ze in nood verkeren, totdat ziekte of ongeluk hen treft om een innerlijke richting of een spirituele oriëntatie te zoeken. Wanneer alles goed gaat, is het moeilijk hen ervan te overtuigen dat ze zich op het essentiële zouden moeten concentreren om klaar te staan wanneer de beproevingen hen treffen. Want deze zullen komen, dat is zeker, niemand wordt gespaard. En wanneer je al goed bewapend

bent, zul je ze niet alleen te boven komen, maar zullen zij je ook versterken.

Bega nu niet de vergissing te denken dat de spiritualiteit je van alle kwaad zal verlossen. Het is beter zich op de juiste weg te bevinden, maar op de juiste weg zijn betekent niet dat je het doel reeds bereikt hebt.

Eenzijds is het waar dat sommige vormen van lijden verdwijnen naarmate men zich zuivert en in harmonie met de wereld van het licht leeft. Maar daarom zullen de gevolgen van overtredingen die men al begaan heeft, in dit leven of in vorige levens, niet ineens verdwijnen.

Wees dus niet verbaasd dat, ondanks de nieuwe wending die je in je leven hebt genomen, bepaald leed je niet verlaat. Je kunt eenvoudigweg stellen dat onze goede daden zich in een reservoir opstapelen en onze slechte daden in een ander en dat dit goede en dit kwade ons op een dag vastgrijpen. Wij gaan dus door gebeurtenissen en toestanden van psychische en fysieke aard, die het gevolg zijn van eerdere gedragingen, meer of minder lang geleden.¹

Wanneer je beslist om voor het spirituele leven te kiezen, veroorzaak je een innerlijke verandering. Uiterlijk gaat je bestaan, zoals voordien, gewoon verder in een bepaalde familiale, sociale, professionele omgeving en met dezelfde problemen om op te lossen. Bovendien heb je een fysiek lichaam dat in een meer of minder goede gezondheid verkeert.

Ja, laten we het voorbeeld van de gezondheid nemen. Er bestaan fysieke zwakheden die we met een betere hygiëne, ondersteund door een betere levensfilosofie, snel kunnen verhelpen. Er zijn echter ook ongeneeslijke ziekten, omdat ze hun oorzaak in een ver verleden hebben en daarom diep in ons organisme geworteld zijn. Het nieuwe leven, dat je besloten hebt te gaan leiden, zal je alleen methodes aanreiken om je gebrekkige fysieke toestand beter te verdragen en in jou kiemen te leggen voor een toekomstige verbetering. Het zal je echter niet van de ene dag op de andere genezen.

Voor onze dagelijkse levenswijze is het belangrijk om de betekenis van fysieke pijn te begrijpen: zij waarschuwt dat we ons van de juiste weg verwijderd hebben. Indien we niet zouden lijden, zouden we recht ons graf inlopen. Niets is gevaarlijker dan een ziekte die zich in het organisme nestelt zonder het geringste noodsignaal te geven, want als dan de pijn tevoorschijn komt en ons alarmeert, kan de aangerichte schade vaak onomkeerbaar zijn.

Daarom, vanaf het ogenblik dat je ergens pijn voelt, begin jezelf dan af te vragen wat de oorzaak is en zoek uit op welk gebied je onvoorzichtig, onachtzaam en dergelijke bent geweest. Indien je geen rekening houdt met deze waarschuwingen, zal het kwaad dat je in jezelf toelaat, steeds moeilijker te bestrijden zijn.

Indien je lijdt aan een zeer zware ziekte, zal het beoefenen van de spiritualiteit je misschien de

gezondheid niet teruggeven. Weliswaar zijn het geloof en de liefde krachten die in staat zijn om zogenaamd ongeneeslijke ziekten te overwinnen, maar dit gebeurt slechts in zeer uitzonderlijke gevallen. Heel weinig mensen bezitten dit geloof in God en deze liefde voor Hem in zodanige mate, dat ze in staat zijn wonderen te verrichten. Wie tevreden is met het leiden van een correct leven, heeft enkel het vermogen om betere voorwaarden voor de toekomst voor te bereiden. Het heden oogst de vruchten van een gebrekkig verleden, maar dit heden, beleefd in het licht, zaait graankorrels voor een volgende incarnatie. Het leven van een leerling is dus een mengsel van lijden en vreugde, want terwijl hij betaalt voor zijn vroegere overtredingen, schept hij tegelijkertijd zijn toekomst.

Zij die de spirituele weg opgaan in de hoop dat ze beschut zullen zijn tegen beproevingen, kunnen deze illusie maar beter opgeven. Het spirituele leven is geen koehandel met God. Laten ze zich maar niet inbeelden dat, wanneer ze lid zijn geworden van een of andere kerk, van de Universele Witte Broederschap of van welke spirituele beweging ook, alles uit de Hemel hen te hulp zal snellen. Zoals elke materialist zullen zij zich stoten aan alle moeilijkheden van het leven; maar ondanks alles moeten ze blijven voortgaan in het besef dat deze moeilijkheden hen zullen zuiveren en versterken, omdat ze er op een andere en betere manier naar zullen kijken.

Door een spiritueel onderricht te aanvaarden, wordt de arme niet rijk, de onwetende niet geleerd, de zieke niet gezond en de zwakke niet sterk. De geminachte en miskende zal geen eer en glorie te beurt vallen. Jullie zijn dus gewaarschuwd!

Het is zelfs mogelijk dat je jezelf nog armer, nog dommer, nog zwakker en nog somberder zult voelen dan vroeger. Sommigen van jullie die dit goed begrepen hebben, zeggen me dat ze niet meer weten wat hun overkomt. Wat moet ik daarop antwoorden? Eenvoudigweg dat het nieuwe leven in hen voelbaar begint te worden.

Ja, want met dit nieuwe, intensere leven begint de waarneming zich te verfijnen, die jij van je innerlijke wezen hebt en het is normaal dat je in de beginfase niet zo gelukkig bent met hetgeen je ontdekt. Maar je bevattingsvermogen neemt ook toe en daar kun je blij mee zijn. Je zult zeggen: 'Maar ik bevrijd me niet en ik word ook niet sterker!' Wat weet jij daarvan? Vroeger, omdat je niet bewoog, had je geen enkele juiste visie over waar je toe in staat was en kon je je sterk en vrij wanen. Nu je besloten hebt te werken, ben je verplicht je grenzen te erkennen bij het zien van de middelmatigheid van de eerste resultaten. Maar laat dit geen reden zijn om de moed te verliezen en met je werk te stoppen. Geleidelijk zul je aan kracht winnen en je terrein uitbreiden. Maar begin eerst met jezelf te zien zoals je bent.

Je hebt 'Gulliver's reizen' van Jonathan Swift gelezen? Na schipbreuk geleden te hebben, wordt

Gulliver op een ochtend wakker op een onbekende oever. Wanneer hij wil opstaan, voelt hij dat hij vastgebonden is. Gedurende zijn slaap hadden de Lilliputters, de piepkleine inwoners van het land, hem met honderden kleine touwen aan de grond vastgemaakt.

Bekijk dit avontuur eens vanuit spiritueel oogpunt: omdat je nog niet hebt geprobeerd te bewegen en overeind te komen, weet je niet dat je vastgebonden bent. Maar vanaf het ogenblik dat je tracht op te staan om te vertrekken, voel je je zwak en verlamd. De hond, het paard of de geit voelen het touw niet dat hen aan een paal vastbindt, behalve wanneer ze zich vrij willen bewegen. Voor de mens zijn deze touwen alle duistere neigingen die hem in de lagere gebieden van het bewustzijn vasthouden.

Degene die op zijn stoel blijft zitten, kan zich inbeelden dat hij alle heldendaden aankan. Wanneer hij tracht overeind te komen, merkt hij waar hij echt toe in staat is en is hij enkele illusies armer. Daarna, door zijn ontgoocheling, gelooft hij dat hij zwakker is dan in werkelijkheid. Integendeel, deze bewustwording is het begin van zijn kracht. De moeilijkheden die hij ervaart bij het opgeven van zijn vroegere levenswijze, zijn juist het bewijs dat hij tracht te bewegen en inspanningen te leveren. Hij lijdt omdat hij eindelijk begint te voelen, te leven en op weg te gaan naar een nieuwe wereld.

Laat dit duidelijk zijn: hoe wenselijk het ook is de beslissing te nemen om je in te spannen, wees je evengoed bewust van de ingrijpende veranderingen

die deze beslissing in jou zal teweegbrengen. Anders zul je niet begrijpen wat je overkomt, je keert naar je oude leven terug en dan zal alles opnieuw beginnen.

Laten wij het voorbeeld nemen van iemand die al jaren een verstokte roker is. Hij steekt een sigaret op en voelt zich tot rust komen en ontspannen alsof het roken tot zijn welzijn zou bijdragen, terwijl hij in werkelijkheid bezig is zijn gezondheid te vernietigen. Op een dag zal hij eindelijk begrijpen dat het verstandiger is te stoppen, maar dan zullen alle cellen van zijn organisme, die het roken gewoon waren, in opstand komen, hun eisen stellen, petities indienen en hem lastig vallen tot hij toegeeft.

Wie heeft nog niet horen spreken over de eindeloze gevechten die een roker of een alcoholverslaafde moet leveren om zich van zijn verderfelijke gewoonte te ontdoen? Waarom dit gevecht? Omdat gewoonten banden zijn, die we met deze levende schepselen, onze cellen, zijn aangegaan en het is heel moeilijk deze banden te verbreken, want zij aanvaarden dit niet. Het is net hetzelfde als willen scheiden van een man of een vrouw die de scheiding weigert. Beslissen om je leven te veranderen is een heroïsche onderneming.

Tabak, alcohol en drugs zijn voorbeelden die iedereen gemakkelijk begrijpt. Maar hetzelfde geldt voor alle slechte gewoonten, alle slechte neigingen: gebreken, ondeugden, ook ziekten zijn entiteiten die zich in ons hebben genesteld en die beschikken over een eigen wil. Dit verklaart hun weerstand, zoals ook